

Mai ține minte oare cineva, din cei care au prins perioada de dinainte de Revoluție, ce se ascundea sub denumirea de uri. O întreagă parte a societății din MRR- “industria de tristă amintire de dinainte de 1989” se străduia să respecte principiul reciclării materialelor. Sub acronimul de MRR-uri de ascundea de fapt conceptul de Materiale Refolosibile și Reciclabile.

Din punct de vedere al naturii și locurilor de producere, deșeurile erau clasificate astfel:

- deșeuri din industria minieră – fragmente de roci și minereuri sărace. Acestea sunt depuse de regulă la gura minei în zone neamenajate expuse periodic eroziunii și spălării de către apele de suprafață.
- deșeuri din industria energetică și metalurgică – zguri, nămoluri, prafuri și cenuși. Zgura și cenușa de la termocentrale reprezenta o mare cantitate de deșeuri, în special în țara noastră, unde industria energetică utiliza cu precădere cărbune inferior. Deșeurile provenite de la termocentrale și din metalurgia neferoasă au un conținut ridicat în metale grele și o anumită cantitate de sulfați care pot polua grav mediul înconjurător.
- deșeuri industriale – provenite în general din industria prelucrătoare (textilă, a lemnului, alimentară) și în special din prelucrarea metalelor.
- deșeuri din construcții – materialele provenite din demolarea construcțiilor și din resturile de materiale rămase de la șantierele de construcții civile și industriale.
- deșeuri stradale – hârtie, plastic, resturi ceramice și sticle, moloz, resturi alimentare, resturi vegetale, metale și praf, acumulate în zonele stradale din activități cotidiene.
- deșeuri menajere – reziduurile solide colectate de la locuințele populației: hârtie, plastic, material textil, ceramică, metal, sticlă, ambalaje, diverse substanțe chimice, baterii, anvelope, uleiuri și nu în ultimul rând resturi alimentare.
- deșeuri agricole – resturi vegetale, precum cocenii și paie. Din zootehnie rezultă mari cantități de gunoi de grajd și dejectii animaliere.
- deșeuri periculoase – din industria chimică, metalurgică, a rafinării, ateliere auto și stații de benzină. Aceste substanțe nu se folosesc direct de către om, însă cele mai multe sunt utilizate la fabricarea multor produse finite necesare omului. Dintre acestea amintim: vopsele, solvenți, insecticide, pesticide, acizi, compuși metalici etc.
- deșeuri radioactive – activități industriale, medicale și de cercetare. Cele mai mari cantități provin din activitatea de producere a energiei electrice. Deșeurile, în marea lor majoritate, pot deveni periculoase în condiții precare de depozitare sau de transport. Astfel ele pot deveni explozive, oxidante, inflamabile, iritante, toxice, cancerigene, corozive, infecțioase, mutagene, radioactive și pot emite gaze toxice în contact cu apa, aerul sau un acid.

Deosebit de implicate în acest proces de reciclare pe vremuri au fost școlile. Multe cadre didactice își amintesc cum se recicla în acea vreme. Se făceau planuri la nivel înalt care trebuiau îndeplinite pe parcursul unui an. În schimbul materialelor reciclabile se dădeau bani care puteau fi folosiți în folosul unității de învățământ.

„Decretul 465/1979 privind recuperarea și valorificarea resurselor materiale re folosibile, utilizarea și circulația ambalajelor” a fost legea care a instituit obligativitatea colectării, sub amenințarea sancțiunilor contravenționale sau penale, pentru toți cetățenii și instituțiile din România, înainte de revoluția din anul 1989. Acest decret a intrat în vigoare la începutul anului 1980 și a fost abrogat în anul 2000. Consecințele neaplicării legislației referitoare la reciclare s-au văzut deja. De fapt ar trebui început cu întrebarea “Ce este reciclarea?”

Reciclarea este procesul prin care deșeurile “cu valoare”, precum ambalajele, spre exemplu, sunt transformate în materie primă secundară pentru fabricarea de noi produse. Beneficiile reciclării sunt multiple, de aceea este foarte important ca fiecare dintre noi să înțeleagă faptul că în spatele legilor drastice privind reciclarea stau idei și principii solide, benefice comunităților. În plus, reciclarea nu numai că aduce beneficii mediului, dar are și un efect pozitiv asupra economiei. Care ar fi beneficiile reciclării pentru mediu?

Păi să enumerăm câteva:

- prin reciclare se diminuează considerabil depunerea deșeurilor la gropile de gunoi care nu numai că poluează masiv mediul dar creează și o imagine dezolantă a orașelor, distrugând sănătatea celor care locuiesc în preajma lor
- reciclând, poluanții eliberați de obicei în apă și aer prin depunerea deșeurilor la gropile de gunoi, se diminuează considerabil
- prin reciclare se reduc emisiile de gaze cu efect de seră din atmosferă

. Acest lucru se realizează prin înlocuirea materiei prime virgine folosite, cu materie primă secundară, rezultată în urma reciclării.

- prin reciclare economisim pe termen lung cheltuielile comunității cu energia, dacă ne gândim doar la faptul că energia economisită prin reciclarea unei singure sticle poate alimenta un bec timp de patru ore
- prin reciclare se conservă resursele naturale ale Pământului, dar și multe altele. Aspectele menționate reprezintă doar o parte dintre modalitățile și beneficiile reciclării. Cu cât reciclăm mai mult, cu atât dăm o mână de ajutor mediului. Ca materiale supuse reciclării amintim: ambalajele, sticla, metalul, electrice și electronice, baterii, anvelope și mase plastice, baterii, ulei uzat și nu numai.

Dacă ar fi să enumerăm care ar fi aspectul practic al acestei reciclări, ne-am putea face o impresie de exemplu luând beneficiile câtorva din ele: La reciclarea metalelor, de exemplu: Metalele sunt materiale care pot fi reciclate în proporție de 90-95% dacă sunt colectate selectiv.

- Anumite metale, precum aluminiul, pot fi reciclate la nesfârșit.

- Prin reciclarea metalelor se reduce cu 70% consumul de energie față de producerea unui element complet nou. La reciclarea hârtiei și cartonului:
- Se poate recicla aproape orice fel de hârtie și

carton. Tehnologia de reciclare poate elimina cernelurile, agrafele, capsele, cleiul cu care sunt legate cărțile, însă nu și uleiul. De aceea, nu se pot recicla hârtiile și cartoanele pătate de ulei sau de mâncare. În plus, nu pot fi reciclate hârtiile cerate, plastificate sau acoperite cu folie de plastic (copertile revistelor glossy), șervețelele sau alte produse sanitare de hârtie folosite. • Cutiile de lapte și de suc se reciclează separat • O tonă de hârtie reciclată salvează de la tăiere 17 copaci

- Pentru fiecare tonă de hârtie reciclată se economisesc peste 26 de tone de apă și aproape 1,8 tone de combustibil
- Cartonul poate fi reciclat de mai multe ori, dar nu la infinit. De aceea este bine să evităm ambalajele cât mai mult posibil, fie ele și din hârtie. La reciclarea sticlei: • Sticla poate fi reciclată prin topire la infinit, fără a-si pierde proprietățile.

De asemenea, costurile de reciclare sunt mai mici decât cele de producție a sticlei din materii prime, economisind astfel energie. • Din sticla colorată nu se poate produce decât sticlă de aceeași culoare. De aceea, sticla incoloră este mai valoroasă, căci poate fi refolosită în mai multe scopuri. • Sticla termorezistentă, precum vasele de Jena, nu se reciclează cu sticla obișnuită, deoarece afectează procesul de topire. Consecințele neaplicării legislației referitoare la reciclare se observă doar din aceste câteva aspect prezentate. În zilele noastre deșeurile au devenit o problemă. Aruncăm mult mai mult decât în trecut.

Pentru a produce bunurile de consum, care mai devreme sau mai târziu devin deșeuri, folosim cantități din ce în ce mai mari de materii prime și resurse naturale, energie și apă. În plus, tipurile de deșeuri s-au diversificat, multe dintre ele fiind greu de asimilat de mediu, iar spațiul alocat gunoaielor s-a tot lărgit. Deșeurile sunt componente reziduale rezultate din toate activitățile antropice, atât cu caracter gospodăresc, cât și cele cu caracter productiv. Deșeurile pe care le producem au ajuns să afecteze sănătatea noastră și a mediului înconjurător. Cauzele acestui fenomen sunt multiple: evoluția modului de viață și a obiceiurilor alimentare, creșterea demografică, industrializarea excesivă.

Pentru a stopa inflația de gunoaie s-a introdus sistemul de colectare selectivă a deșeurilor ce presupune depozitarea temporară a deșeurilor pe categorii, în locuri special amenajate, după care urmează reciclarea acestora. Deși reciclarea materialelor oferă avantaje remarcabile, aceasta nu se poate extinde peste anumite limite. Se poate spune ca eficientizarea proceselor de recuperare și reutilizare în circuitul economic a resurselor deșeurilor devine una din căile prin care progresul tehnico-economic devine și progres ecologic. După o pauză de zeci de ani, trebuie să reciclăm din nou și nu oricum, ci selectiv! Este momentul să devenim responsabili.

Nicu Doftoreanu